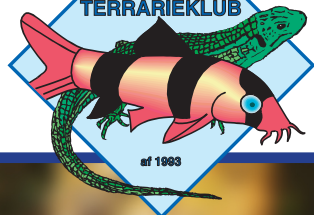

PRAGT smerlingen

Medlemsblad for
medlemmer

af

VESTSJÆLLANDS
AKVARIE- OG
TERRARIEKLUB

Nr. 2
FEBRUAR
2011

Tropheus duboisi. Foto: Johannes Noval.

Dette nummer:

- Side 3: Generalforsamling - Havebassingruppen søger værter
- Side 4-7: *Tropheus* - slagsbroder eller?
- Side 8-12: *Tropheus duboisi* - en nostalgisk beretning
- Side 13: Derfor må *Tropheus* ikke få myggelarver
- Side 14: *Tropheus* - opdræt
- Side 15: Bestyrelsen - kontaktpersoner - kontingentsatser

Øvrige oplysninger:

Klublokale: Hvilebjerg skole, Kirkerupvej 18, Sørbymagle, 4200 Slagelse

Hjemmeside: www.vatk.dk

Klubbladet: Redaktør: Per Kylesbech Petersen

Ansvarshavende: John Pærremand

Tryk (laserprint): Per Kylesbech Petersen

Stof til næste blad: **Senest 14. februar 2011**

Næste klubblad udkommer i uge 9 2011.

Støt vore annoncører - De støtter os

Ordinær generalforsamling Mandag den 7. feb. kl. 19.15 i klublokalet.

Klubben byder medlemmerne velkommen til årets ordinære generalforsamling.

Dagsorden:

1. Valg af referent
2. Valg af dirigent
3. Formandens beretning
4. Fremlæggelse af regnskab
5. Indkomne forslag
6. Valg
7. Eventuelt

Vel mødt - Bestyrelsen

Havebassingruppen søger værter til gruppens besøg i foråret.

- Hvis du selv har, eller kender nogen der har et havebassin i haven og som gerne vil vise det frem, må du meget gerne henvende dig til gruppens kontaktperson (se side 15), da vi allerede nu er gået i gang med at tilrettelægge havebassingruppens sæson-kalender.

ÅBNINGSTIDER:

Mandag-tirsdag-onsdag	11.00 - 17.30
Torsdag	lukket
Fredag	11.00 - 17.30
Lørdag-søndag	10.00 - 15.00

www.akvariestuen.dk

Merkurvej 4b, 4200 Slagelse
Telefon 58 52 05 68

Tropheus

- slagsbroder eller?

Version 1.7

Denne artikel er skrevet af Bill Nelson, USA. Den stammer fra Cichlid News 1/92 og bringes med bladets tilladelse. Den har tidligere været bragt i AKVA-NYT nr. 179.

Dansk oversættelse ved AKVA-NYT's redaktør. Nedenstående er revideret og bearbejdet for internet i maj 2001, seneste justering i marts 2008.

Copyright Foreningen Akva-Net. Gengives her med tilladelse fra Foreningen Akva-Net.

Tropheus er nogle af Afrikas skønneste cichlider, men de er også kendt som ufredelige og stridbare. I denne artikel fortæller Bill Nelson om sine erfaringer med at holde tropheus. Trods deres skønne farver og deres interessante adfærd har tropheus i tidens løb fået et dårligt rygte.

I tidens løb har der været utallige frustrerede tropheus akvarister. De har måttet give op efter dårlige oplevelser med fisk der sloges til døden.

Men det behøver ikke være sådan. Jeg har haft den glæde at opdrætte mere end 25 arter og jeg lærer noget nyt hver gang jeg ser mine tropheus. Der har ikke været megen hjælp at hente i den etablerede litteratur, som mest har beskæftiget sig med alt andet end det at holde dem i akvariet.

Der er skrevet om klassificering, geografiske forekomster, biotoper og alt det andet, som da også er væsentligt og interessant. Denne artikel handler om tropheus i akvariet.

Jeg har gennem årene haft held med at holde disse fisk. Min succes bygger på iagttagelse, omhyggelig planlægning + ikke mindst det rene held. Det følgende handler om vand, indretning, kvalitet og foder i dit tropheus akvarie.

Indretning

Mine tropheus er hovedsagelig vildfangede. Mine akvarier er i størrelsen 235 liter til 700 liter en tommelfingerregel siger 10 – 12 voksne fisk pr. 250 liter vand. Bestanden må højst omfatte 2 hanner.

Akvariet må ikke indrettes for tæt. Fiskene skal kunne se hinanden. Det indrettes med sten som skal udgøre spredte lege- og skjulesteder.

Et trick, som jeg med helt har benyttet mig af er at anbringe nogle 6" pvc rør i akvariets øverste hjørner. De er ikke i overensstemmelse med biotopen, men de er gode skjulesteder for forfulgte fisk der jo ofte tager flugten op i de øvre vandlag.

Fiskenes indbyrdes adfærd Det klassiske problem er at få gruppen til at enes.

Billedet viser en flot Tropheus moorii kasanga. CopyRight Harald Hecke. Billedet bringes med tilladelse af Harald Hecke.

<http://www.harald-hecke.de/2allgemeines.htm>

Jeg har selv prøvet på flere måder:

1. Smide dem alle i et akvarie med masser af sten. Derpå fiskede jeg hver dag døde og sårede op.
2. Indsætte en ny gruppe voksne sammen med en etableret flok. De mødtes

og skællene fløj til alle sider.

3. Anbringe en ny gruppe sammen med en flok ungfisk af forskellig art.

I det sidstnævnte tilfælde synes de nye voksne at være distraherede af ungfiskene. Dét virker! Ungfiskene udvikler sig og spredes over hele akvariet i to harmoniske grupper. I et mindre akvarie har jeg aldrig oplevet pardannelser på tværs af grupperne. Hvis dét skal lykkes kræves der et akvarie på mere end 500 liter.

**HVIS DYR ER DIN HOBBY
SÅ SES VI I**

POPPI Dyrecenter

Nørregade 27B - 4100 Ringsted - Tlf. 57 61 19 95

www.poppi-ringsted.dk

ÅBNINGSTIDER:

Mandag-torsdag: . . . kl. 09.30-17.30

Fredag: kl. 09.30-18.00

Lørdag: kl. 09.30-14.00

Min mest vellykkede metode er at anbringe den gruppe i et akvarie str. 235 liter - 500 liter. Akvariet er uden sten eller anden indretning. Efter et par dage anbringer jeg et par sten i det ene hjørne, hvorpå den dominerende han danner sit territorium.

Jeg iagttager omhyggeligt hans opførsel, hvorpå jeg flytter ham til et andet akvarie, kun befolket med enlige hanner. En anden han i opholdsakvariet vil snart vise dominans. Han skal også under observation, hvorpå han overflyttes ligesom den første.

Således fortsætter du indtil du har fundet den han, der viser den bedste adfærd overfor hunnerne. Ham flytter du tilbage, nu bliver han flokkens leder.

Når en rangorden er etableret, så er det vigtigt at bevare den.

Fiskene i flokken udvikler et meget nært forhold med bestemte roller, at bryde dette mønster kan få katastrofale følger.

Når jeg fjerner en rugende hun, det bør så vidt muligt ske om natten, stryger jeg hende under munden, så hun spytter ungerne ud. Hendes rolle overfor ungerne er hermed udspillet.

Det er vigtigt at hun straks kommer tilbage i akvariet så rangordenen kan bevares uændret.

Et længere fravær i et yngle akvarie vil give hende status som "ny" fisk når hun kommer tilbage og det er ikke sikkert at

den status bliver særligt høj.

Hvis du har en stridbar hun, især hvis hun er stor, så kan hun formildes ved nogle dages ophold i et isolations akvarie.

Dette akvarie skal være mørkt og der skal ikke fodres.

Altså "mørk arrest". Når hun kommer tilbage til de andre, har hun tabt status og må acceptere et lavere trin i hierarkiet. Hendes stridbarhed vil dermed ikke længere være noget problem.

Hvis du kan få en flok tropheus unger, helst så små som muligt, så er dine muligheder for at etablere en velfungerende bestand til stede. Ungerne udvikler tidligt deres rangorden og finder deres territorier. Efter et års tid vil de være kønsmodne og kan komme i leg.

Billedet viser en *Tropheus brichardi mbimbwe*. CopyRight Harald Hecke. Billedet bringes med tilladelse af Harald Hecke.

<http://www.harald-hecke.de/2allgemeines.htm>

Tropheus moorii chipimbi. © Harald Hecke.

Vandkvalitet Vandet kan ikke blive godt nok ! Kun vievand fra en kirke er godt nok til mine tropheus! I mangel af denne væske filtrerer og skifter jeg.

Filtreringen sker ved et kombineret biologisk og kemisk filter-system.

Husk altid: Tropheus tåler ikke stigende ammoniak indhold. Konsekvensen vil hurtigt blive stress og sygdomme. Ph skal være 7,5 eller mere. dH skal være en mellemværdi. Jeg skifter vand og renser filter 2 gange månedligt.

Som filtermateriale bruger jeg dolomit grus str. 1 – 1,5 cm i diameter.

[Overs. bem.: I den oprindelige artikel anbefaler Bill også koral. Dette anbefaler vi aldrig i @kva-net. Det stammer fra koralrevene, der dermed ødelægges. Det kan ikke være akvaristernes opgave at ødelægge uerstattelig natur. Derfor undgå altid ethvert materiale af koral og endnu bedre: Boycot forretninger der prøver at prakke kunderne koral på]. Det er vigtigt ikke at skifte filtermateriale samme uge som man skifter vand. Jeg bruger ikke nogen af de mange midler, som tilbydes til behandling af vand. Mine fisk går på vand fra hansen og det er helt ubehandlet.

I filteret anbringer jeg ¼ kop knuste muslingeskaller pr. 235 liter vand. Skaljerne kommer jeg i en nylonpose. Posen anbringer jeg inde i filteret. Sidst, men ikke mindst skal der være god udluftning.

Foderet: Min holdning til frysetørret, frosset eller levende foder kan udtrykkes meget kort: Det er den rene død for fiskene! Jeg vil ikke tage risikoen, så det er bandlyst i mine akvarier.

Jeg giver flagefoder af høj kvalitet + foderpiller mættet med flydende vitaminer. Nu og da giver jeg levende artemia. Artemia altid sammen med grønt flagefoder.

Det er også min erfaring, at mange små fodringer er bedre end få store. Lørdag er altid fastedag! Fiskene skal have renset deres mave- og tarmsystemer og i naturen er der jo heller ikke mad hver dag.

Så vidt mine metoder. De har virket godt for mig, derfor anbefaler jeg dem. Der er uden tvivl også andre metoder der duer. Tropheus er dejlige fisk og jeg håber, at de må få et bedre ry end blot at blive kaldt »slagsbrødre«.

Vi bliver i Afrika og Tanganyikasøen, og i det nostalgiske hjørne. Vi bringer her en artikel som sen, der døde den 17. november 2010 kort før sin 73 års fødselsdag.

Artiklen blev publiceret 1. gang i »Cichliden« nr. 2 i 1998 og senere lagt på nettet i august

Denne beretning må tage sin begyndelse i starten af 70'erne. På det tidspunkt var jeg blevet medlem af Nordisk Cichlide Selskab, Danmark, senere slået sammen med Dansk Cichlide Klub til foreningen Dansk Cichlide Selskab. Vi holdt dengang medlemsmøder i forhallen i Danmarks Akvarium, og her så vi en

film om en cichlide, som jeg aldrig havde set, kun læst om: *Tropheus duboisi* (T.d). Det var en film produceret i Sverige. Vi så først de voksne fisk og derpå legen. De voksne fisk var da flotte, men vi syntes dog ikke, de var særlig farvestrålende, MEN så så vi ungerne. Der gik en bevægelse gennem forsamlingen. Så skønne unger havde vi aldrig set før. Jeg var ikke ene om beslutningen: Den fisk måtte jeg have fat i, men det så nu på det tidspunkt ret umuligt ud. I flere år var situationen den samme. Der havde dog verseret rygter om dansk opdræt, men ingen så dog ungerne. Men i begyndelsen af 1974 begyndte der at ske noget. Der blev meddelt fra grossister i Tyskland, at de havde T.d, men da prisen var ufattelig høj, nåede kun et fåtal til Danmark.

Tropheus duboisi: »Hvordan det - En nostalgisk beretning

Tekst: Leif Petersen

Fotos: Johansen

I slutningen af året var jeg så heldig at få fat i 4 unger. Prisen var stadig meget høj, men ved at sælge nogle Malawi cichlider, avlspar, fik jeg skrabt penge nok sammen: Jeg havde jo besluttet mig for at anskaffe disse skønne fisk. Før jeg fik mine T.d, havde et medlem i NCS, Bjarne Breiting, Hvalsø, anskaffet flere udvoksne eksemplarer. Men så begyndte besværighederne. T.d'erne var meget svære at holde i live. Ca. en måned efter indkøbet, svulmede deres maver op, de blev sløve, og til sidst døde de. Dette skete for alle Bjarne Breitings fisk, der dog *havde* nået at yngle. Forgæves prøvede vi at redde vore skønne fisk. Det var ikke så meget på grund af pengene, det kom man nok over, men det piner mig at se selv den mest almindelige fisk gå til. Jeg tilskrev det forkert pasning og fodring. Der var dog mange forskellige teorier fremme. Den teori, vi mente, nok kom nærmest, gik ud på at fiskene, der ved ankomsten var ret magre, pludselig fik masser af mad, vi gjorde som altid med nyindkøbte fisk, gav dem alt,

krævet i 1998 af tidligere formand og æresmedlem af Dansk Cichlide Selskab, Leif Peter-

2004 på DCS hjemmeside på adressen www.danskcichlideselskab.dk

hele startede» etning!

Bjarne Noval og Per Kyllèsbech Petersen

hvad de kunne spise og lidt til. T.d'erne var også ret grådige, de åd alt, hvad de fik. men det havde altså det sørgelige resultat, at næsten samtlige fisk gik til.

Jeg havde dog ikke tabt modet. Det skulle kunne lykkes, andre svære fisk var med held blevet akklimatiserede. Da Bjarne så ringede til mig og fortalte, at han havde et par T.d, som jeg kunne købe, slog jeg til med det samme. Han mente, at de var akklimatiserede, da han gennem længere tid havde fodret dem med alt. Det viste sig at holde stik, men desværre døde den ene alligevel, den havde dog ikke forømtalte symptomer. Nu havde jeg så kun én T.d tilbage. Jeg troede, det var en han, og et par måneder senere fik jeg fat i en stor hun; men da den var dobbelt så stor som hannen, skete der ikke andet, end at den mindre blev jaget lidt af den store. I maj 1975 holdt Jørgen Tvedegaard foredrag i DCS. Han beskrev, hvordan man kan kende forskel på han og hun hos ungdyr. Det viste sig at være ret let, hunnerne beholder pletterne ret længe,

mens hannerne ret tidligt danner det så velkendte lysende tværbånd. Hunnerne kan også længe gå med både pletter og tværbånd. Efter at have fået disse oplysninger, var jeg klar over, at jeg havde en lille og en stor hun. Derfor var det jo klart, at jeg ingen unger fik. Under samtale med Jørgen efter mødet, viste det sig, at jeg kun-

ne købe en han af ham. Dermed var min lykke gjort. Jeg satte hannen direkte ned til de andre tanganyika cichlider, hvilket skete uden problemer. Selvfølgelig blev hannen jaget, men ikke mere end at den ret hurtigt faldt ind i rytmen. Det var skønt at iagttage fiskenes adfærd. Akvariet er på 200 liter og opbygget med kildekalk så der fremkommer nogle få og store huler. Desuden bundfilter, luft og varme. Af fisk er der: 3 *T. moorii*, variant 1, 8 *T. moorii* variant 12, 3 *T. duboisi*, variant 1. Totallængden på mine T.d er henholdsvis 10 og 12 cm. Den 28. juli 1975 havde de leget for første gang. Det var en stor glæde, nu skulle jeg rigtig studere adfærden med æg og unger. Men ak, sådan skulle det ikke gå. Da jeg et par dage senere fodrede, spyttede hunnen 3

æg ud, det var alt, hvad hun havde i munden. Det var selvfølgelig ærgerligt, men der var jo ikke andet at gøre end at vente, og så håbe, det vil lykkes næste gang. To ting kunne dog slås fast: Forholdene fiskene gik under var i orden, og jeg havde i hvert fald et par. Nu gik der igen nogen tid, hvor jeg fortsat fodrede alsidigt, de fik, hvad de kunne spise, dog gav jeg dem lidt ad gangen men ofte, og det viste sig at være rigtigt.

I min kalender for 18. september 1975 har jeg noteret følgende iagttagelse: Den lille T.d spiller op for hannen. Bliver der leg ud af det? Hunnens tværstribe stærkt lysende. Den 22. februar legede fiskene igen. Denne gang var jeg virkelig påpasselig. Jeg fodrede ikke den første uge efter legen. Dette tager tropheus arter ingen skade af, der er masser af alger på stenene, så de sultede ikke. Alt gik godt. Jeg begyndte at fodre

igen, og T.d hunnen tog også foder, men den beholdt æggene. Det så ikke ud til, at der var ret mange æg, og efterhånden svandt strubesækken ind. Dog kunne man ved fodringen se, hvordan hunnen sorterede foderet fra æggene, så den uden risiko kunne sluge maden. Efterhånden som æggene udviklede sig, så jeg, at hunnen tog mere og mere foder til sig. Den 39. dag efter legen så jeg for første gang 3 små unger under et stykke kildekalk. Hvor var de kønne med de selvlysende pletter over det hele, ordnet i striber på tværs af kroppen. Første gang jeg så ungerne, havde jeg kun et øjeblik, da hunnen med det samme snuppede dem ind i munden igen. Hunnen var meget nervøs ved min nærværelse.

Normalt kommer alle fiskene frem til forruden, når jeg går ind i akvarierummet, også hunnen med unger i munden.

Men når jeg gør noget usædvanligt, som f.eks. at sætte mig på hug foran sideruden med ansigtet tæt på glasset, ja, så bliver især hunnen med ungerne nervøs. Efter 42 dage passer hunnen ikke mere ungerne. De svømmer ud og ind ad de mindste huller. Ved fodringen kommer ungerne dog helt op i det fri vand. De er ikke særlig bange for de voksne fisk, der heller ikke værdiger dem et blik. Alt gik planmæssigt de næste 8 dage. Men så skete skaden. Jeg skulle skifte vand på akvariet. Normalt stikker jeg bare vandslangen ned i akvariet og suger så vandet direkte ned i kloaken. Denne gang satte jeg et net for enden af slangen, så ungerne ikke skulle blive suget ud. Da jeg lige havde sat det hele igang, blev jeg kaldt til telefonen, og mens jeg talte, sugedes vandet stadig ud. På en eller anden måde havde nettet løsnet sig fra slangen, i hvert fald

lå nettet nede på bunden og akvariet var halvt tømt, hvilket også var meningen. Efter dette vandskifte var ungerne forsvundet. Det er ikke sikkert, men dog højst sandsynligt, at de er suget med ud. Men måske er de alligevel blevet ædt af de andre fisk, de bliver jo ret hysteriske, når jeg skifter vand. De kan ikke tåle, at pladsen bliver for lille. Skulle det dog aldrig lykkes at få et vellykket opdræt, som jeg kunne fremvise for de mange cichlide interesserede, der ofte besøger mig? Uheldig eller ej, optimist har jeg altid været, og nu måtte jeg igen væbne mig med tålmodighed.

Allerede den 13. november, 10 dage efter at hunnen var holdt op med at passe de tre unger, begyndte parret igen at gøre forberedelser til leg. De spillede op for hinanden og forsvandt sammen bag stenene, og sådan fortsatte de, indtil de igen legede den 26. november. Nu

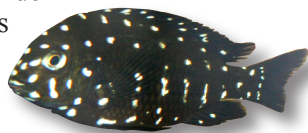
skulle der virkelig *ikke* ske noget uforudset. Fiskene blev passet efter alle kunstens regler. På et tidspunkt så jeg hunnen med æggene gå op i overfladen og snappe noget luft, som den så gumlede på sammen med æggene. Omgående skiftede jeg 1/3 af vandet, da jeg tydede hunnens opførsel derhen, at der var for lidt ilt i vandet. Men efter vandskiftet fortsatte hunnen denne opførsel, jeg kan ikke sige hvorfor.

Alt forløb planmæssigt, og efter 27 dage mente jeg, det var på tide at tage hunnen fra, for at der ikke skulle ske noget uforudset. Jeg var lidt nervøs for, at ungerne skulle blive ædt, da der nu går 5 *Spathodus erhytrodon* sammen med *tropheus*'erne for at skabe lidt afveksling i akvariet. Det var ret let at fange hunnen, jeg havde fjernet alt, hvad der var af sten i akvariet. Idet hunnen forskrækket svømmede ind i nettet, spyttede hun 6 unger ud. Men så var jeg igen uheldig. To af ungerne prøvede forvildet at komme ud gennem maskerne i nettet. De var dog for store og blev kvalt. Næste gang bruger jeg et finmasket net. Hunnen, med de resterende fire unger i munden, blev sat ned i et 200 liters akvarium, hvor der i forvejen går 52 *Petrotilapia* unger og *Melanochr. johannii* unger.

Den 31. december 1975 så jeg, at en af ungerne fortsat blev udenfor. Den var blevet for fremmelig til at ville være i munden hos hunnen. Flere gange kunne jeg se, at ungerne havde været ude, når jeg kom ind i rummet, snuppede hunnen lynhurtigt de 3 unger i munden. Endvidere så jeg noget meget interessant: Efter at hunnen havde taget de 3 unger i munden, svømmede en *P. tri-*

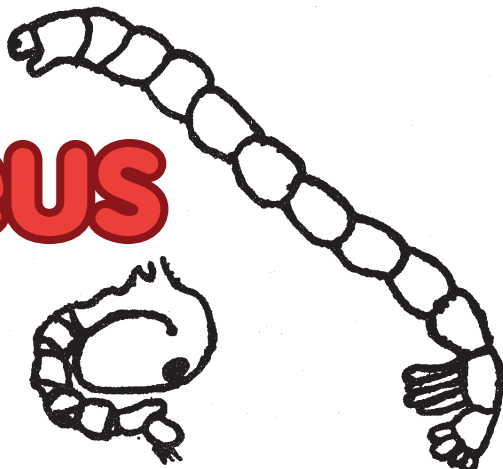
dentiger unge hen og opførte sig, som om den ville ind i munden. Og min-sandten om ikke den kom med ind til *tropheus* ungerne. Senere opserverede jeg, at den fremmede unge flere gange blev spyttet ud og taget ind sammen med hunnens egne unger. Ydermere prøvede T.d hunnen at få fat i flere fremmede unger, de flygtede dog alle. Det er måske ikke så mærkeligt, at T.d hunnen tager fejl af og til. Ungerne i akvariet er alle lige store, og unger i denne størrelse minder en del om hinanden. *P. tridentiger* ungerne har selvlysende pletter i rygfinnen og tværstriber over hele kroppen. De kunne godt minde om en krydsning mellem *T. mororii* og T.d. 41 dage efter legen spyttede hunnen ungerne ud ret tit, den er heller ikke så nervøs mere. For første gang så jeg hunnen spytte ungerne ud, uden at være forskrækket over mit nærvær, og hun tager ingen fremmede unger ind, det er vel ved at knibe med pladsen i mundhulen. De fire unger voksede op og blev solgt, jeg havde haft så mange udgifter, at jeg simpelt hen var nødt til at skaffe lidt kapital.

I stedet for at sætte hunnen tilbage til hannen, kom den ned i mit 420 liters akvarie, jeg ville prøve at få den anden hun til at lege, men den blev omgående slagtet. Ja, så var der ikke andet at gøre end at sætte hannen over til hunnen, her gik de regelmæssigt i gang med at lege, de fik 8 unger i hvert kuld, én gang var der 9, men så var den ene deform og døde ret hurtigt, der var altså kun plads til, at hunnen kunne have 8 unger i mundhulen.

Derfor må Tropheus aldrig få myggelarver

Version 1.2

Det er en vedtagen sandhed, at myggelarver – de sorte, de røde og de hvide er foderet for akvarie fisk.

Ad Konings, verdenskendt ekspert på området cichlider og forfatter til utallige bøger om emnet, har en anden mening – især om spørgsmålet myggelarver til Tanganyika-cichlider.

På Cichlidetræffen i Göteborg, oktober 1992, sagde Ad Konings blandt andet: Jeg gav mine tropheus en del mysis, men aldrig myggelarver. Hverken sorte, røde eller hvide, ligesom jeg heller aldrig gav de voksne fisk artemia. Hvis man fodrer tropheus med sådan noget, så bliver det før eller senere fiskenes død.

Ulykken sker måske ikke lige med det samme. Der kan sagtens gå et år eller to, men før eller siden vil fiskene æde for meget – og så går det galt.

Årsag: Myggelarver er et blødt foder. Når fiskene æder for meget, blokeres deres tarm. De kan ikke æde mere og dør simpelthen.

Ad Konings fortalte videre: »Mange

akvarister, som jeg har mødt, har haft problemer med tropheus. De har fortalt mig, at deres fisk døde.

På spørgsmålet om hvad der blev fodret med, var svaret myg !«

Myg er nærmest Døden for tropheus.

Som alternativ angav Ad Konings spirulina. Dette algefoder er der altid grund til at fremhæve, hvilket det også bliver i alle internationale blade. Det har bare én fejl: Det kan være vanskeligt at få i Danmark, men kan købes - prøv evt. helsekostforretninger.

Så vidt et gammelt referat, som artiklens forfatter fandt fra Cichlidetræffen i Göteborg, oktober 1992. Indlægget er ikke nyt, men må ses forklaring på hvorfor myg bare ikke er foderet for tropheus.

Denne artikel er skrevet af @kva-net's redaktør.

Copyright Foreningen Akva-Net.
Gengives her med tilladelse fra Foreningen Akva-Net.

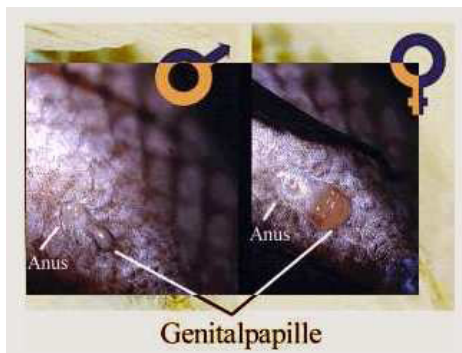
Tropheus

- opdræt

Version 1,3

Tropheus viser ingen synlig kønsforskkel.

En brugbar metode til kønsbestemmelse er at undersøge genital papillerne.

Han

Hos hannen er der 2 små huller.

Hos hunnen er der et større og et lille hul.

Hun

Hunnen kan man også kende på, at hun kort før og kort efter æglægningen har en tydelig, udvendig, genitalpapil.

Se i øvrigt vor artikel i Pragtsmerlingen nr. 1 2011 om han eller hun.

Hannen har ikke så tydelige kendetegn. Men har du en stimefisk, så læg mærke til de fisk, der først udfarver. De er sandsynligvis hanner.

En han kender man også på hans adfærd. Han er mere pågående og aggressiv. Ofte vil en han allerede i en tidlig

alder begynde at afgrænse sit territorium i en større eller mindre del af akvariet.

Det er ikke særlig svært at opdrætte tropheus. Du skal bare følge nogle få og enkle grundregler.

Den første er at fiskene skal være i den kønsmodne alder.

Det lyder meget elementært og det er det også, men du skal også være tålmodig. Det kan vare op til 2 år før fiskene kommer i leg og du kan ikke fremskynde det!

Regelmæssige vandskift fremmer velværet og dermed også muligheden for leg.

Vigtigt: Der skal være balance i forholdet mellem hanner og hunner.

Hunnerne skal være i klart flertal.

Forholdet hedder 1 han til 5 hunner når det skal være helt ideelt.

Dette er vigtigt at huske når du køber fiskene. Det vil være svært, for ikke at sige umuligt, at få en ny hun accepteret i flokken på et senere tidspunkt.

Der vil i øvrigt også være et problem, hvis en han dør. Enkerne accepterer ikke en ny mand. Det vil i praksis være umuligt for ham at blive accepteret blandt disse »sørgende« damer.

Det er altså nødvendigt at have en tilstrækkeligt stor bestand for at drive avl – og du skal have et tilsvarende stort akvarie.

Denne artikel er skrevet af @kva-net's redaktør.

Copyright Foreningen Akva-Net.
Gengives her med tilladelse fra Foreningen Akva-Net.

Bestyrelsen:

Formand: John Pærremand
Søndermarken 9, Rosted,
4200 Slagelse
Tlf. 58 58 44 76
Mail: pærremand@atix.dk

Næstformand: Jens Bjarne Larsen
Opdrætsregistrator
Valbygårdsvej 35, 4200 Slagelse
Tlf. 58 52 37 16
Mail: bjarne_larsen@live.dk

Kasserer: Johannes Noval
Nørrevoldgade 7
4200 Slagelse
Tlf. 30 703 702
Mail: johannes@noval.dk

Medlem: Frank Johansen
Overdrevsvej 11, Sørbymagle
4200 Slagelse
Tlf. 50 46 97 00
Mail: helleogfrank@atix.dk

Sekretær/klubbladet/hjemmesiden:
Per Kyllsbech Petersen,
Skovagervej 14, Bringstrup, 4100 Ringsted
Tlf. 25 88 33 54
Mail: per@kyllesbech-petersen.dk

Suppleanter:

Birthe Petersen **Tlf. 57 61 70 41** birthe@kyllesbech-petersen.dk
Kim Baisner **Tlf. 58 58 43 79** kbaisner@city.dk

Klubbens adresse er formandens

Kontaktpersoner:

Nye medlemmer/indmeldelse samt saltvandsgruppen:
Frank Johansen
Overdrevsvej 11, Sørbymagle, 4200 Slagelse
Tlf. 50 46 97 00 - Mail: helleogfrank@atix.dk

Akvariegruppen og opdræt:
Jens Bjarne Larsen, Valbygårdsvej 35, 4200 Slagelse
Tlf. 58 52 37 16 - Mail: bjarne_larsen@live.dk

Terrariegruppen:
John Pærremand, Søndermarken 9, Rosted, 4200 Slagelse
Tlf. 58 58 44 76 - Mail: pærremand@atix.dk

Fotogruppen:
Per Kyllsbech Petersen, Skovagervej 14, 4100 Ringsted
Tlf. 57 61 70 41 - Mail: per@kyllesbech-petersen.dk

Havebassingruppen:
John Pærremand, Søndermarken 9, Rosted, 4200 Slagelse
Tlf. 58 58 44 76 - Mail: pærremand@atix.dk

Kontingent 2011

Voksne : kr. 200 pr. år Pensionist par : kr. 190 pr. år
Junior/pensionist : kr. 130 pr. år Familiekontingent* : kr. 275 pr. år

Alle interesserede er velkommen til at deltage 1-2 møder før man bestemmer sig for medlemskab.
* alle familiemedlemmer i samme husstand

PRAMMANN'S BONNIE DYRECENTER

KALUNDBORGVEJ 83 · 4200 SLAGELSE · TLF. 58 53 32 35

**Vestsjællands
største udvalg**

**AKVARIEFISK
KRYBDYR/PADDER
GNAVERE &
FUGLE**

TILBEHØR TIL HUND OG KAT

ALT TIL HAVEBASSIN

PRAMMANN'S
BONNIE DYRECENTER

ÅBNINGSTIDER:

Mandag - fredag . . . 10.00 - 17.30

Lørdag - søndag . . . 10.00 - 15.00

INDGANG